

31972L0166

1972.2.2.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 103/1

A TANÁCS IRÁNYELVE**(1972. április 24.)****a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra és a biztosítási kötelezettség ellenőrzésére vonatkozó jogszabályainak közelítéséről**

(72/166/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

körülmények között ellenőrizték, és hogy távolítsák el a határát-
kelőhelyekről a fizikai akadályokat;tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerző-
désre és különösen annak 100. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel kívánatos, hogy a tagállamok lakosságában egyre inkább
tudatosodjon a közös piac valóságtartalma, és ebből a célból
további intézkedéseket kell hozni a tagállamok között közlekedő
személyek és gépjárművek mozgására vonatkozó szabályozások
liberalizálására; mivel ezen intézkedések szükségességét az Euró-
pai Parlament tagjai ismételten hangsúlyozták;

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

mivel az utasok mozgására vonatkozó szabályozások ilyen jellegű
lazítása újabb lépést jelent a tagállamok piacainak kölcsönös meg-
nyitása és egy belső piachoz hasonló feltételek megteremtése felé;mivel a Szerződés célja egy olyan közös piac megteremtése, amely
alapjában véve egy belső piachoz hasonlít, és mivel ennek eléré-
séhez az egyik lényegi feltétel az, hogy lehetővé váljon az áruk és
a személyek szabad mozgása;mivel a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás ellenőrzése a hatá-
rokon kizárólag azzal a céllal történik, hogy azon személyek érde-
kei védve legyenek, akik az ezen gépjármű által okozott baleset-
ből kifolyólag kárt szenvednek; mivel az ilyen jellegű ellenőrzést
a határokon a nemzeti előírások e területen fennálló eltérései
teszik szükségessé;mivel a zöld kártya ellenőrzésének megszüntetését azon gépjár-
műveknek esetében, amelyeket az egyik tagállamban vettek nyil-
vántartásba, és egy másik tagállam területére lépnek, egy olyan
egyezmény keretében is végre lehet hajtani, amelyet a hat Nem-
zeti Iroda köt, és amelyben mindegyik vállalja bármely olyan kár-
térítésre jogosító kárnak vagy sérülésnek a hazai törvényeknek
megfelelő megtérítését, amelyet a területén a gépjármű okozott,
függetlenül attól, hogy a gépjármű biztosítva van-e;mivel ezek az eltérések alkalmasak arra, hogy akadályozzák a gép-
járművek és személyek Közösségen belüli szabad mozgását; mivel
ebből következően közvetlen hatást gyakorolnak a közös piac lét-
rehozására és működésére;mivel egy ilyen garanciaegyezmény feltételezi, hogy minden a
Közösség területén közlekedő közösségbeli gépjármű rendelkezik
biztosítással; mivel ezért minden tagállam hazai törvényeinek ren-
delkeznie kell a Közösség egész területén érvényes kötelező
gépjármű-felelősségbiztosításról; mivel ezek a hazai törvények
ugyanakkor bizonyos személyekre és gépjárműtípusokra nézve
mentességet biztosíthatnak;mivel a Közösségen belüli határokon átkelő utasok vámellenőr-
zéséről szóló 1968. június 21-i bizottsági ajánlás felhívja a tagál-
lamokat, hogy az utasokat és gépjárműveiket csak rendkívüli

mivel az ezen irányelv által meghatározott rendszer kiterjeszhető azokra a gépjárművekre is, amelyek olyan harmadik országban vannak nyilvántartva, amellyel a hat tagállam Nemzeti Irodái hasonló egyezményt kötöttek;

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. a „gépjármű” szó minden olyan gépjárművet jelöl, amely szárazföldi közlekedésre szolgál és mechanikus erő hajt meg, de nem sínen közlekedik, valamint a pótkocsit, akkor is, ha nem egybekapcsolt;
2. a „károsult fél” minden olyan személy, aki bármely gépjármű okozta kár vagy sérülés vonatkozásában kártérítésre jogosult;
3. a „Nemzeti Iroda” olyan szakmai szervezet, amelyet az 1949. január 25-én az Egyesült Nemzetek Szervezete Európai Gazdasági Bizottsága Szárazföldi Szállítási Bizottságának Közúti Szállítási Albizottsága által elfogadott 5. ajánlásnak megfelelően hoztak létre, és amely egy adott államnak azokat a biztosítótársaságait fogja össze, amelyeknek engedélyük van a gépjármű-felelősségbiztosítási tevékenység folytatására;
4. A „terület, ahol a gépjárművet rendszerint üzemben tartják”:
 - annak az államnak a területe, ahol a gépjárművet nyilvántartásba vették, vagy
 - azokban az esetekben, amikor a gépjárműtípusra nincs előírva nyilvántartásba vételi kötelezettség, és a gépjármű egy „biztosítási táblával” van ellátva, vagy egy olyan megkülönböztető jelzéssel, amely a rendszám táblának felel meg, annak az államnak a területe, ahol a biztosítási táblát vagy a jelzést kiadták, vagy
 - azokban az esetekben, amikor bizonyos gépjárműtípusokra sem a rendszám táblával, sem pedig a biztosítási táblával vagy a megkülönböztető jelzéssel való ellátottság nincs előírva, annak az államnak a területe, ahol a személynek, aki a gépjármű birtokosa, állandó lakhelye található;
5. a „zöld kártya” egy nemzetközi biztosítási igazolás, amelyet egy Nemzeti Iroda állít ki az 1949. január 25-én az Egyesült Nemzetek Szervezete Európai Gazdasági Bizottsága Szárazföldi Szállítási Bizottságának Közúti Szállítási Albizottsága által elfogadott 5. ajánlással összhangban.

2. cikk

(1) A tagállamok tartózkodnak olyan gépjárművek felelősségbiztosításának ellenőrzésétől, amelyeket egy másik tagállam területén vettek nyilvántartásba.

Hasonlóképpen, a tagállamok tartózkodnak azon gépjárművek ellenőrzésétől, amelyeket egy harmadik ország területén vettek nyilvántartásba, és egy másik tagállam területéről lépnek be az adott tagállam területére. Mindazonáltal a tagállamok végezhetnek véletlenszerű ellenőrzéseket.

(2) Az egyik tagállam területén nyilvántartásba vett gépjárműveket illetően ezen irányelv rendelkezései a 3. és 4. cikk kivételével hatályba lépnek:

- azt követően, hogy a hat Nemzeti Iroda megállapodást kötött, amelynek az értelmében mindegyik Nemzeti Iroda garantálja, hogy a kötelező biztosításra vonatkozó saját hazai törvényeiknek megfelelően kiegyenlíti azokat a kárigényeket, amelyek a területén azon gépjárművek által okozott balesetek miatt keletkeznek, amelyeket egy másik tagállam területén vettek nyilvántartásba, függetlenül attól, hogy a gépjárműveknek van-e biztosításuk,
- attól a naptól kezdődően, amelyet a Bizottság határoz meg azt követően, hogy a tagállamokkal szorosan együttműködve az egyezmény létrejöttéről megbizonyosodott,
- a egyezmény hatályának időtartamára.

3. cikk

(1) A 4. cikk értelmében minden tagállam időben megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy a saját területén nyilvántartásba vett gépjárművek rendelkeznek gépjármű-felelősségbiztosítással. A fedezett felelősség mértékét és a fedezet feltételeit ezen intézkedések alapján kell meghatározni.

(2) Minden tagállam időben megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy a biztosítási szerződés ugyancsak fedezze:

- a többi tagállam hatályos törvényeinek megfelelően bármely kárt vagy sérülést, amely azon tagállamok területén keletkezik,
- bármely kárt vagy sérülést, amelyet a tagállamok állampolgárai szenvednek el két olyan terület közötti közlekedésük során, ahol az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó Szerződés hatályban van, amennyiben a területért, amelyen áthaladnak, egyik Nemzeti Iroda sem felelős; ilyen esetben a kárt vagy sérülést azon tagállam kötelező biztosításra vonatkozó törvényeinek megfelelően fedezik, ahol a gépjárművet nyilvántartásba vették.

4. cikk

Egy tagállam a 3. cikk rendelkezéseitől eltérhet:

- (a) egyes magánjogi vagy közjogi természetes és jogi személyek esetén; amelyek jegyzékét az érintett állam készíti el, és arról a többi tagállamnak és a Bizottságnak tájékoztatást nyújt.

Egy tagállam, amely igénybe veszi ezt az eltérést, meghoz minden szükséges intézkedést, amely biztosítja, hogy az ilyen személyekhez tartozó gépjárművek által egy másik tagállam területén okozott bármely kár vagy sérülés után kártérítést fizet. A tagállamnak ki kell jelölnie egy hatóságot vagy szervezetet abban az országban, ahol a kár vagy a sérülés keletkezik, amely felelős azért, hogy az adott állam törvényeinek megfelelően kártérítést nyújtson a sérült feleknek azokban az esetekben, amikor a 2. cikk (2) bekezdésének első francia bekezdésében meghatározott eljárás nem alkalmazható. A meghozott intézkedésekről értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot;

- (b) bizonyos gépjárműtípusok vagy bizonyos speciális forgalmi rendszámmal ellátott gépjárművek esetében; ezeknek a gépjárműtípusoknak, illetve gépjárműveknek a jegyzékét az érintett állam készíti el, és arról a többi tagállamnak és a Bizottságnak tájékoztatást nyújt.

Ebben az esetben a többi tagállam fenntartja a jogot arra, hogy előírhasa, hogy a gépjármű belépésekor a gépjármű gazdájának érvényes zöld kártyával kell rendelkeznie, vagy egy olyan „határbiztosítási szerződést” kell kötnie, amely megfelel az érintett tagállam előírásainak.

5. cikk

Minden tagállam biztosítja, hogy amennyiben a területén egy olyan gépjármű okoz balesetet, amelyet egy másik tagállam területén vettek nyilvántartásba, a Nemzeti Iroda a 2. cikk (2) bekezdésének első francia bekezdésében említett kötelezettség sérelme nélkül tájékoztatást kapjon:

- arról, hogy a gépjárművet mely területen vették nyilvántartásba, valamint annak forgalmi rendszámáról, amennyiben rendelkezik ilyennel,
- amilyen mértékben lehetséges, a gépjármű biztosításának részleteiről, ahogyan azok általában a gépjármű üzemben tartójának birtokában lévő zöld kártyán fel vannak tüntetve, azon részletességgel, amit az a tagállam ír elő, ahol a gépjárművet nyilvántartásba vették.

Ugyancsak biztosítja minden tagállam, hogy a Nemzeti Iroda erről tájékoztatja annak az államnak a Nemzeti Irodáját, amelynek a területén a gépjárművet nyilvántartásba vették.

6. cikk

Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket arra az esetre, hogy ha egy harmadik ország területén vagy egy tagállam

Európán kívüli területén nyilvántartásba vett gépjármű belép arra a területre, amelyre az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó Szerződés hatálya kiterjed, ezt a gépjárművet a területén csak abban az esetben használják, ha a gépjármű által okozott bármely kár vagy sérülés a különböző tagállamokban kötelező gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályok előírásainak megfelelően annak a területnek az egészén, amelyre az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó Szerződés hatálya kiterjed, fedezve van.

7. cikk

(1) Minden gépjárművet, amelyet rendszerint egy harmadik ország területén vagy egy tagállam Európán kívüli területén vettek nyilvántartásba, az arra a területre történő belépés előtt, amelyre az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó Szerződés hatálya kiterjed, érvényes zöld kártyával vagy a határbiztosítási szerződés megkötéséről szóló igazolással kell ellátni, amely bizonyítja, hogy a gépjármű a 6. cikknek megfelelően biztosítva van.

(2) Ugyanakkor egy harmadik országban nyilvántartásba vett gépjárműveket úgy kell kezelni, mint a Közösség területén nyilvántartásba vett gépjárműveket, amennyiben minden tagállam Nemzeti Irodája a kötelező biztosításra vonatkozó saját hazai jogszabályainak megfelelően az ilyen gépjárművek által a területükön okozott balesetekből keletkező kárigények kiegyenlítését külön-külön garantálja.

(3) A Bizottság azt követően, hogy a tagállamokkal szorosan együttműködve megbizonyosodott arról, hogy a (2) bekezdésben említett kötelezettségeket vállalták, meghatározza egyrészt azt az időpontot, amelytől kezdődően a tagállamok nem kötelesek az (1) bekezdésben hivatkozott okiratok bemutatását előírni, másrészt az ebbe a körbe tartozó gépjárműtípusokat.

8. cikk

A tagállamok legkésőbb 1973. december 31-ig hatályba léptetik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

9. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1972. április 24-én.

a Tanács részéről

az elnök

G. THORN